

Men ikke nok dermed; vil man betragte Finanslovsforslagets Udgiftsside, vil man straks komme til Erkendelse af, at der i Virkeligheden er meget god Plads for 1,300,000 Kr. og for mere end 1,300,000 Kr., naar alle skulde lønnes efter Fortjeneste. Hvad det overhovedet drejer sig om for mig med Hensyn til Finanshusholdningen og Finansbudgettet, er dette, at Indtægten bliver tilvejebragt paa den retfærdigste Maade, og at Udgiften ligeledes bliver fordelt paa den retfærdigste Maade. Jeg vil her fremdrage en Ytring af det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius), hvis Tale i Gaar jeg for øvrigt meget respekterer; det er det Medlem af dette Ting, som mindst af alle stikker noget under Stolen; man kan blive klog paa, hvor han vil hen, han siger det rent ud, og det er i Sandhed meget værd. Det ærede Medlem kom i sine Udtalelser i Gaar til at sige, at denne Finanslov, dette Budget, hvilede paa et retfærdigt og godt Grundlag med gode Statteobjekter. Ja i den Retning staar jeg som en bestemt Modstander af det ærede Medlem, jeg tror ikke, at Budgettets Indtægtside kan siges at hvile paa et retfærdigt Grundlag eller at de Statteobjekter, der tilvejebringer den største Indtægt i Statskassen, ere gode. Ja, de kunne være gode, for saa vidt Pengene komme ind i Statskassen efter dem, men jeg tror ikke, de ere retfærdige. Af disse 55½ Million, som ere Indtægten paa Finanslovsforslaget, viser det sig jo, at over 37½ Million ere tilvejebragte ved indirekte Bestatning, og af disse 37½ Million ere over Halvparten tilvejebragte ved en Indtægtsindsførselstold. Jeg tror, at næppe selv det ærede Medlem fra Storeheddinge vil sige, at en Indførselstold paa Livsformødenheder er en retfærdig Stat. Jeg tror det ikke. Jeg tror, at disse over 20 Mill. Kr., som aarlig blive tilvejebragte gennem en Indførselstold, der hovedsagelig er baseret paa Livsformødenhederne og de nødvendige Forbrugsartikler, ere meget uretfærdig fordelte paa Befolkningen, naar man tager Hensyn til Stattehernes Evne. Disse 20 Mill. Kr. og derover repræsenterer saa megen Nød og Glendighed, at man skulde forbydes derover, naar man saa rigtig paa Sagerne. Der er mange, der daglig maa fatte til disse Millioners Tilvejebringelse, som lide Nød, Sult og Glendighed i deres Hjem, og en saadan Vastis for Indtægt i Finanskassen kan ikke paa nogen Maade kaldes retfærdig. Socialdemokraterne have vel hidtil omtrent staaet ene med denne deres Opfattelse. Vi have paa vort Program denne Passus: Afskaffelse af al Finanslovs-

Dermed skal forstås: Afskaffelse af al den indirekte Bestatning, al den Indførselstold, som er lagt paa Livsformødenheder og Forbrugsartikler, udelukkende for at komme Finanskassen til Gode. Det er ikke Meningen dermed at ville afskaffe den Told, der er tilvejebragt for at beskytte Haandværk og Industri, men det er vor Mening at fjerne den Told, der er tilvejebragt udelukkende for at bringe Penge i Statskassen, og som fordyrer Produkterne, saa vel Livsformødenheder som andre Forbrugsartikler. Vi have hidtil i den Retning staaet temmelig ene, men det er imidlertid en Glæde at se, at denne vor Anstuelse trænger mere og mere frem i Befolkningen. Det har glædet mig at se og høre, at endogaa Medlemmer af dette Ting begynde at saa Jølfelse for det og Djet og Forstanden op i samme Retning. Jeg sigter her til det ærede Medlem fra Nørresundby (Tutein). Han har forleden ved et Møde, som blev holdt i Aarhus af delegerede fra Landbostanden, stillet en Resolution, i hvis Slutning der stod: „..... endelig at der paa nødvendige Forbrugsartikler og Jødemidler, der hidtil have været toldfri, ikke bør lægges ny Afgifter“. Det vidner om, at man under alle Omstændigheder fra den Side har faaet Djet op for, at det er en Uretfærdighed at bestaate Livsformødenheder og nødvendige Forbrugsartikler. Det ærede Medlem sagde vistnok i Begyndelsen af sin Tale forleden Dag noget lignende, idet han udtalte, at det var paa Tide, at man kom til en fornuftig Anvendelse af Stattehernes Statteevne. Jeg sætter dette noget i Forbindelse med hans Standpunkt i Aarhus. Jeg tror, der er begyndt at røre sig noget i det ærede Medlem i den Retning, og jeg vil haabe, at han vil føre denne sin Tanke videre frem. Han, som for nærværende Tid jo har erhvervet sig Indflydelse i dette Ting, vil sikkert, hvis han mener det ærlig, under alle Omstændigheder kunne gøre ikke saa ganske lidt for at befordre Tanken videre og for at faa den optagen til Diskussion her i Salen, og jeg vil da ikke haabe, at naar den Tid kommer, vi da ikke skulle komme til at spille alt for megen Tid paa, hvad man betragter som nødvendige Forbrugsartikler, og hvad man betragter som nødvendige Levnetsmidler. Det kan der jo være de fleste Meninger om, og det ærede Medlem fra Nørresundby vil sikkert ikke dele Anstuelse med mig i den Retning. Han vilde det i ethvert Tilfælde ikke i den forrige Samling, da vi vedtog Skatloven. Jeg stod paa det Standpunkt, og jeg staar derpaa endnu, at for dem, der have Brug for Ollet, for dem, der drikke Ol-